

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19-20, ст. 179; 2013 р., № 48, ст. 682, № 51, ст. 716; 2014 р., № 34, ст. 1168) такі зміни:

1. У частині першій статті 1:

пункт 17 викласти в наступній редакції:

«17) посвідка на постійне проживання - документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує право на постійне проживання в Україні за наявності дійсного паспортного документа;»;

пункт 18 викласти у наступній редакції:

«18) посвідка на тимчасове проживання - документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує законні підстави для тимчасового проживання в Україні за наявності дійсного паспортного документа;».

2. У статті 4:

частину другу доповнити таким реченням:

«Особа, яка у встановленому законом порядку звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також постійно проживає у статусі біженця, не може звернутися із заявою про надання дозволу на імміграцію в Україну відповідно до частини першої цієї статті.»;

частину третю доповнити таким реченням та абзацом:

«Особа, яка у встановленому законом порядку звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також безстроково на законних підставах проживає на території України на період дії

обставин, за наявності яких додатковий захист було надано, виключає можливість звернення із заявою про надання дозволу на імміграцію в Україну.

Особа, яка у встановленому законом порядку звернулася із заявою про визнання особою, яка потребує тимчасового захисту, а також тимчасово проживає на території України на період дії обставин, за наявності яких тимчасовий захист було надано, виключає можливість звернення із заявою про надання дозволу на імміграцію в Україну.»;

в частині тринадцятій слова «дозволу на імміграцію» замінити словами «посвідки на постійне проживання»;

доповнити частиною дев'ятнадцятою такого змісту:

«19. Особи, яких визнано особами без громадянства в порядку, встановленому цим Законом, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово проживають на території України на період до отримання посвідки на постійне проживання чи оформлення громадянства України.»

3. Статтю 5 доповнити частинами шістнадцять та сімнадцять такого змісту:

«16. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною дев'ятнадцятою статті 4 цього Закону, є заява особи, визнаної особою без громадянства, копія рішення про надання статусу особи без громадянства, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері міграції, та зобов'язання особи протягом 30 днів повідомити про оформлення громадянства України чи будь-якої іншої держави.

17. Іноземці та особи без громадянства під час подачі документів на оформлення посвідки на постійне чи тимчасове проживання надають свої біометричні дані для їх фіксації.»

У зв'язку з цим частину шістнадцять вважати частиною вісімнадцять.

3. Доповнити статтею 5¹ такого змісту:

«Стаття 5¹. Визначення статусу особи без громадянства

1. Будь-яка особа, що перебуває на території України має право пройти процедуру визначення статусу особи без громадянства, незважаючи на законність чи незаконність її перебування.

2. Заява про отримання статусу особи без громадянства подається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері міграції, повнолітньою дієздатною особою. За неповнолітні осіб, а також осіб,

яких у встановленому законом порядку визнано недієздатними, заяву про отримання статусу особи без громадянства подають їх законні представники.

Разом з заявою подається документ, що посвідчує особу, або документ, що дає право виїзду за кордон, виданий іншою країною (в разі наявності), будь-який документ, що засвідчує факт не перебування у громадянстві будь-якої держави, а також будь-який інший документ, який може підтвердити інформацію, викладену в заяві.

Заявник під час подачі заяви про отримання статусу особи без громадянства надає свої біометричні дані для їх фіксації.

3. У строк до 6 місяців з моменту подачі заяви про отримання статусу особи без громадянства на підставі всієї наявної інформації і документів приймається рішення про надання статусу особи без громадянства або про відмову у наданні такого статусу. Протягом строку розгляду заяви про отримання статусу особи без громадянства особа вважається такою, що тимчасово на законних підставах перебуває на території України.

4. Рішення про відмову у наданні статусу особи без громадянства приймається у разі:

якщо заявник є громадянином України або будь-якої іншої держави;

якщо заявник подав недійсні, підроблені документи або повідомив про себе неправдиву інформацію стосовно обставин, які впливають на визначення статусу;

загрози національній безпеці держави або охороні громадського порядку, забезпеченню охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають на території України;

якщо заявник має підстави для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового чи тимчасового захисту.

5. Рішення про визнання статусу особи без громадянства скасовується у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері міграції, веде облік осіб, що звернулися із заявою про отримання статусу особи без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про надання або відмову в наданні статусу особи без громадянства та про скасування статусу особи без громадянства.

7. Порядок розгляду заяв про отримання статусу особи без громадянства та прийняття рішення за результатами їх розгляду встановлюється Кабінетом Міністрів України.»

5. Доповнити статтю 10 частиною третьою такого змісту:

«3. При подачі документів на оформлення візи іноземці та особи без громадянства зобов'язані подати свої біометричні дані для їх фіксації.»

6. Частину першу статті 19 після слів «яка постійно» доповнити словами «або тимчасово».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**